

Đỗ Ngà – Bàn cờ thế giới và chính sách ngoại giao cây tre

19/9/2022

Ngoại trưởng Nga Serguei Lavrov (T) và đồng nhiệm Việt Nam Phạm Bình Minh trong một cuộc họp báo chung ngày 16/04/2014.

Vào giữa Tháng 10, Đại hội Đảng Cộng Sản Trung Quốc diễn ra và khả năng là ông Tập Cận Bình sẽ nắm quyền lãnh đạo tiếp tục. Tuy nền kinh tế Trung Quốc đang triển chứng lại trong những năm gần đây do nhiều nguyên nhân nhưng có vẻ như Đảng Cộng Sản Trung Quốc vẫn đang ủng hộ ông Tập và trao cho ông Tập trách nhiệm lãnh đạo Trung Quốc vượt qua khó khăn và cao hơn là vượt Mỹ.

Nước Mỹ cũng ý thức về điều đó và họ cũng đang tìm mọi cách để ngăn chặn đà lớn mạnh của Trung Quốc. Thời kỳ Donald Trump làm Tổng thống, Mỹ gây chiến tranh thương mại, thời kỳ Joe Biden là Tổng Thống ông liên kết đông tây tạo gọng kìm cô lập Trung Quốc về mặt kinh tế lẫn quân sự. Đặc biệt là ông Biden đã ngăn chặn Trung Quốc tiếp cận với nền công nghệ chip của họ.

Trước Đại hội lần thứ 20 của Đảng Cộng Sản Trung Quốc, ông Tập Cận Bình đã có chuyến thăm nước ngoài đầu tiên sau 3 năm vì dịch covid-19. Chuyến thăm hai nước Trung Á thuộc Liên Xô cũ là Kazakhstan và Uzbekistan là chuyến đi chiến lược. Ông Tập đã gặp ông Putin tại hội nghị này. Ý định của Bắc Kinh và Moscow là tạo mối liên kết Á-Âu thông qua trục Nga – Trung. Đây là hạt nhân để thu hút hàng loạt các quốc gia lân cận gồm các nước Trung Á, Triều Tiên, và một số nước Trung Đông chống Mỹ.

Hậu Đại Hội 20 của Đảng Cộng Sản Trung Quốc, thế giới sẽ phân cực hơn và những quốc gia lân cận với Trung Quốc cũng sẽ phải chuẩn bị tư thế “để ăn ở sao cho phải đạo” đối với người hàng xóm hung hăng. Như vậy, thứ “ngoại giao cây tre” của Đảng Cộng Sản Việt Nam cần phải xem lại, việc rón rén bắt tay với Israel mua vũ khí công nghệ Mỹ không phải Tập không cay, không những Tập cay mà Putin cũng cay nhưng có điều họ không nói ra. Đây là mối nguy hiểm ẩn cho Việt Nam và có thể đến thời điểm chín muồi nào đấy Trung Cộng lại “dạy cho Việt Nam một bài học” nữa.

Khi một cường quốc đang trỗi dậy thì thế giới phân cực là điều tất yếu. Hậu Xô Viết, Mỹ là cực duy nhất, nhưng giờ đây với sự lớn mạnh của Trung Quốc, thế giới lại phân cực tiếp tục. Nếu nói thế giới lưỡng cực thời Chiến Tranh Lạnh dựa vào Ý thức hệ Tự do-Cộng Sản thì giờ đây sự phân cực không dựa trên ý thức hệ như thế, mặc dù kẻ muốn đối trọng với Mỹ là Cộng Sản. Sự phân cực mới sẽ là tranh nhau tầm ảnh hưởng về kinh tế, chính trị và quân sự giữa 2 cường quốc mà thôi.

Việt Nam đang là quốc gia Cộng Sản nhưng nếu ngã về Mỹ trong thế giới lưỡng cực ở tương lai là hoàn toàn có thể. Mỹ không còn xem trọng ý thức hệ trong quan hệ của họ nữa. Có lẽ Đảng Cộng Sản cũng cần can đảm làm những điều thoág hơn thế hệ cổ hủ đã từng làm. Không biết những lãnh đạo tương lai của Đảng Cộng Sản họ có hiểu câu nói “không có kẻ thù mãi mãi, không có bạn bè mãi mãi, chỉ có quyền lợi quốc gia là trên hết” hay không, hay là vẫn nô lệ một chủ thuyết hoang tưởng?

Người ta nói “rất khó mang rừng ra khỏi con khi” và đã 77 năm Đảng Cộng Sản chứng minh câu nói đó là đúng. Những người lãnh đạo Đảng Cộng Sản tương lai có dám làm gì để bác bỏ câu nói đó là sai hay không? Hay các vị vẫn tiếp tục chứng minh câu nói đó là chân lý? Chúng tôi đợi các vị./.

<https://www.facebook.com/dongavn77>

Đỗ Ngà